

De Tao van Bewuste Onbekwaamheid

In de oude wereld vroeg een leerling aan de meester:

"Meester, wat is het begin van wijsheid?"

De meester glimlachte.

"Het moment waarop je ontdekt hoeveel je niet weet."

De leerling keek verbaasd.

"Dat klinkt niet als wijsheid."

"Dat komt omdat je wijsheid verwart met kennis."

antwoordde de meester.

Ze liepen samen naar een berg.

De klim was lang.

Steil.

Vermoeiend.

Toen zij uiteindelijk de top bereikten, keek de leerling uit over het landschap.

In de verte zag hij tientallen andere bergen.

Groter dan de berg die hij zojuist had beklommen.

"Wat zie je?"

vroeg de meester.

"Meer bergen."

antwoordde de leerling.

De meester knikte.

"Dat is wat leren doet."

De leerling begreep het niet.

De meester vervolgde:

"Toen je beneden stond, dacht je dat deze berg de wereld was."

"Nu zie je dat hij slechts één berg is tussen velen."

Ze gingen zitten op een rots.

De wind trok door het dal.

"Veel mensen denken dat kennis zekerheid brengt."

zei de meester.

"Maar echte kennis brengt vaak het tegenovergestelde."

"Twijfel?"

vroeg de leerling.

"Perspectief."

antwoordde de meester.

De leerling dacht na.

De meester pakte een klein steentje op.

"Wanneer een kind leert rekenen, denkt het dat cijfers eenvoudig zijn."

"Wanneer een wiskundige de werkelijkheid onderzoekt, ontdekt hij nieuwe mysteries."

Hij gooide het steentje het dal in.

"Wanneer een beginner leert programmeren, denkt hij dat software uit code bestaat."

"Wanneer een architect duizenden systemen heeft gebouwd, ontdekt hij dat software vooral over mensen gaat."

De leerling glimlachte.

Dat herkende hij.

Ze liepen verder.

Onderweg kwamen zij een jonge visser tegen.

"Ik weet alles over de zee."

verklaarde hij trots.

Even verderop zat een oude zeeman.

Zijn gezicht was gegroefd door zon en stormen.

"En u?"

vroeg de leerling.

De oude man keek naar de horizon.

"Na vijftig jaar op zee weet ik vooral hoe weinig ik begrijp van haar."

De leerling keek verbaasd van de één naar de ander.

De meester glimlachte.

"Wie van de twee heeft de meeste kennis?"

"De oude zeeman."

antwoordde de leerling.

"En wie beseft dat het sterkst?"

De leerling lachte.

"Ook de oude zeeman."

Ze bereikten een rivier.

Het water stroomde rustig tussen de stenen door.

"Zie je die rivier?"

vroeg de meester.

"Ja."

"Zij kent haar bestemming niet."

De leerling keek verbaasd.

"Toch bereikt zij uiteindelijk de zee."

De meester keek naar het water.

"Bewuste onbekwaamheid lijkt op een rivier."

"Zij erkent dat zij niet alles weet."

"Daardoor blijft zij bewegen."

"Daardoor blijft zij leren."

De zon begon langzaam te zakken.

"Onbewuste onbekwaamheid zegt:

'Ik weet het al.'"

De meester wees naar de horizon.

"Bewuste onbekwaamheid zegt:

'Ik begrijp een deel, maar er is meer.'"

De leerling voelde iets verschuiven.

Plotseling zag hij dat het geen zwakte was om niet alles te weten.

Het was juist een voorwaarde om verder te groeien.

De meester stond op.

"Onthoud dit."

"De dwaas sluit zijn boek omdat hij denkt dat het verhaal af is."

Hij keek naar de ondergaande zon.

"De leerling slaat de volgende bladzijde om."

De avond viel over het land.

En terwijl de eerste sterren verschenen, begreep de leerling:

dat het doel van leren niet is om alle antwoorden te verzamelen.

Het doel is om steeds betere vragen te leren stellen.

De onbewust onbekwame mens denkt:

"Ik weet genoeg."

De bewust onbekwame mens beseft:

"Hoe meer ik ontdek,
hoe groter het onbekende wordt."

Daarom blijft hij leren.

Daarom blijft hij luisteren.

Daarom blijft hij vragen stellen.

Want het besef van je grenzen
is geen teken van zwakte.

Het is de poort waardoor wijsheid binnenkomt.

Zoals de horizon zich verwijderd
naarmate je verder reist,

zo groeit het mysterie
naarmate je meer begrijpt. 🕊️ 🌿

Haribol 🙏 🌿

Misschien is dit wel jouw favoriete Tao tot nu toe. Hij raakt namelijk aan iets wat je vaker hebt gezegd:

"Ik weet dat ik HET niet weet, dus ik zoek."

Dat is geen onwetendheid. Dat is **bewuste onbekwaamheid**. En paradoxaal genoeg is dat vaak het punt waarop echte ontwikkeling begint. De clown roept dat hij het weet. De leerling blijft zoeken. 😊🕉️✨